

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Ivris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

9 de Rebus in titulum clericis ad ordines sacros promotis, num vendi
possint, & quomodo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

dem obseruare debet, & petere auctoritatem vel a suo archiepiscopo, vel a summo pontifice, secundum sententiam quorundam. *Bald. Ang. in authent. hoc ius porrectum, de sacros. ecclie. gl. in ca. 1. in verb. defensore. de reb. ecclie. non alien. in 6.* Ioannes tamen Andreas in d. c. 1. de reb. ecclie. non alie. distinguit, an episcopus iurauerit se non alienaturum, vt tunc requiratur superioris auctoritas: aut non iurauerit, vt non requiratur. Et hoc ipsum probant Innocentius & Hostiensis in c. 1. de his que fiunt a prela. sine consensu cap. & secundum horum sententiam iudicatum tradit Guido Pap. qu. 149. Cuius autem episcopi consensus sit adhibendus, quando ecclesia, & eius prelati & clerici sunt vnus diocesanos, & res alienanda alterius, pugnant interpretes. Et videtur Authentici, hoc ius porrectum, de sacrosancta ecclesia C. decidere, sequendam auctoritatem eius cui personae subiiciuntur non episcopi in cuius ditione res sita, ex illis verbis, accedente consensu ordinatoris & maioris partis ibidem seruientium, &c. Et in eam authenticam notat Baldus col. 4. & alii alibi, gl. in c. ca enim huiusmodi, in verb. duos, 10. q. 2. facit c. si. 16. q. 5. Felin. in c. dilectus, 2. col. 6. vers. 7. de res. In contraria tamen sententia alii, & adhibendum consensum episcopi, cui res subest, defendunt, glo. in can. in venditionib. 17. q. 4. facit l. stipendium, de prati. & alii reb. minor. C. Roma. cons. 250. Tunc autem & consilium facturos qui distrahunt ego arbitror, si vtriusque adhibeant. ¶ Et hanc dicta sententia sunt, de solemnitatibus iure pontificio requisitis: siquidem ex iure ciuili alie exiguntur, quae referuntur in dicta authentica, hoc ius porrectum, videlicet, vt contractus scriptis fiat, & sequatur subhastatio, antequam vendatur res: inret venditor, nihil in praedictum ecclesiae se facturum, fiat venditorum proscriptio publice libellis per viginti dies ante propositis: quae tamen omnia non exigi tradunt Cynus, Bartolus, Baldus, Angelus, in d. authent. hoc ius porrec. Qui nec facillime aiunt, quod dicta authentica sit inter decreta per Gratianum translata, nempe, quod dicant ideo translata, non vt ius faceret, sed vt ostenderetur habilitudo Imperatorum in defendendis rebus ecclesiasticis, quod & alii admittunt, gl. & Innoc. in ca. dudum, de reb. ecclie. non alie. Guid. Pap. q. 149. Imo Gofredus ait, in rebus ecclesiae alienandis sufficere consensum episcopi & capituli, Gofredus in

19 Summa. tit. de reb. ecclie. non alien. ¶ Et hanc proculdubio in rebus pene nullius momenti, vel minima utilitatis, remittuntur in alienatione solemnitates, c. sine exceptione, & c. sequen. & c. fugituum, 12. q. 2. Gui. Pap. q. 156. c. et super, §. si. de reb. ecclie. non alien. in sex. argum. l. lex qua iuratos, de administr. iur. C. sic intellig. cap. terrulius, 12. q. 2. at in aliis quae etiam modice utilitatis sunt, non sunt omittere, praecipue causa necessitatis, sine qua infirma alienatio, & inutilis, etiam rem exiguarum, ca. cassellus, 10. q. 2. ca. quicumque, 17. q. 4. Remittuntur etiam solemnitates in rebus quae seruando nequeunt ab interitu vindicari, gl. in Summa. 12. q. 2. c. 2. de reb. ecclie. non alie. in sex. arg. d. l. lex qua iuratos, item & in distrahendis rebus acquirendis, & quae nondum quaesita sunt, quales quae praescribuntur, ante praescriptionem completam, c. fin. de praescrip. per l. si sponsus, §. 1. de donat. inter vir. & vxor. res legatae non traditur. Subinde soluta a solemnitatibus res alienandae, si consuetudo loci remittat, aut illis deroget, ca. ceterum, de donat. gl. in ca. abbatibus, 12. q. 2. si bona ecclesiastica, quae solent distrahi vel infeudari, redierint ad ecclesiam, c. vt super, de reb. ecclie. non alien. si liquido constat in utilitatem ecclesiae factam alienationem, glo. in l. 2. de acceptilat. in P. l. 1. qui legitimam perso. si andi in iudic. non haberent, C. l. acta, de re iudic. P. l. non eo minus, C. de praecur. Bal. in l. cum is, §. causa, de transact. P. l. quicumque, de bon. que liber. C. arg. l. quod fauore, C. de legib. Quibus addere poteris alios casus, quos ex proffo pertrahat Rebuffus in compendio alienationis rerum ecclesiasticarum, nu. 24. & seq.

De Rebus in titulum clericis ad ordines sacros promotis, num vendi possint, & quomodo. Cap. 9.

- 1 Ordinandus in clero nemo sine titulo.
- 2 Titulus clericalis, vel presbyter alis num vendi possit.

¶ Vm hanc exploratum sit, iure cautum fuisse antiquo, clericos non potuisse ordinari vel promoueri in sacrum ordinem, nisi beneficio seu titulo aliquo ecclesiastico ab episcopo, vt digni tam sacro coetu. donati fuissent, vnde commode viuere possent, ca. 1. & 2. 70. dist. c. cum secundum apostolum, ca. 16. de preben. placuit optima ratione etiam postea, vt episcopus eos in ordines sacros non scriberet, quibus, vel sacerdotium seu aliud be-

nefium non esset, vel nisi sufficiens haberent patrimonium, quo alii possent, quod tituli loco episcopo proferrent: aut si ordinasset inopes, de suo aleret, ca. 2. & 4. de preb. ap. Greg. & ca. in quaestione. c. 23. eo. tit. ne paupertas seu mendicitas in opprobrium ordinis clericalis conuertatur, c. diaconi, 93. dist. ¶ Quamobrem vtiliter hanc quaeritur, num clericus bona, quae a seipso vel ab alio eius nomine supposita sunt, titulo clericali, possit alienare seu vendere. In qua ordinarius Decretalium interpretis, hoc patrimonium vendi posse absolute respondit, gl. in d. c. suis quaestione. ad verb. sustentare. Quod qui pretium habet, rem habere videtur, Casus in l. quia qui pretio, 46. de usufruct. posse & donare, quemadmodum vero titulo, sacerdotii videlicet, seu beneficio ecclesiastico renuntiare potest. Hanc tamen quaestionem latius Panormitanus tractat, & inquit, in d. c. suis, nu. 8. num & in hac alienatione huius tituli, exiguntur solemnitates requisitae in distrahendis rebus ecclesiasticis, quae ponuntur in ead. sine exceptione, 12. q. 2. de quibus proximo capite diximus. In quo Ioannes & Gofredus sequuntur Vincentii opinionem, & requiri, quamuis illis non inharere ius spirituale. & quamuis prohibitum non extendatur ultra vitam clerici, & post mortem eius, res titulares liberat, vt reliqua, dominis sint. Hostiensis autem distinguit, an patrimonium expresse in titulum assignatum sit, & tunc veram esse sententiam Vincentii, de qua in d. gl. c. suis quaestione. non habita ratione quod pretium succedat loco rei, quia facilius consumitur pretium quam res immobilis: cum & pecunia sit inter res, quae seruando conseruari nequeunt, h. s. sui quaestione, ad Trebellian. At si clericus sine determinatione tituli fuit ordinatus, existimat clericum bona sua & patrimonium posse vendere. Addit insuper, videri sibi opinionem meliorem Innocentii in c. cum episcopus, de preben. vt in venditione patrimonii assignati etiam in titulum, non requiratur consensus episcopi. Nec obesse quod eo vendito, nihil habituri sint clerici vnde viuant: quia quod ad episcopum pertinet, sufficit si tempore ordinationis haberent sufficiens patrimonium, facit l. 2. §. si eo tempore, de administr. rer. ad ciuita. parti. P. & quod clericum tangit, non improbari in clericis voluntariam paupertatem, imo illis necessitatem, Altorum. §. 2. Imola quoque tradit in d. c. suis, num. 8. patrimonium expresse in titulum assignatum non posse vendi simpliciter sine consensu episcopi, vendi autem posse exemplo fundi dotalis, & transire in heredes, vt in leg. de fundo dota. Ioannes Andreas etiam id tuetur, exemplo fundi dotalis. Quare & iisdem casibus quibus fundus dotalis alienari posse conueniunt omnes, & hunc titulum alienari posse constat. Item pro operibus ecclesiae administratae. Et nunc in Gallia constitutione regia, lata in Aurelianensibus comitiis, cautum est, hanc boni titularia clericorum, inalienabilia esse, & reditum eorum: neque obligationibus vel hypothecis obnoxia a tempore promotionis presbyteri, in consuetum. reg. Aurel. hab. artic. 12.

De rerum alienarum venditione. Cap. 10.

- 1 Principii ius, de rebus subditorum disponere.
- 2 Vendi non potest res aliena in praedictum domini.
- 3 Aliena rei venditio in quantum, & quando valet.
- 3 Emens rem alienam scienter, non agit contra vendentem.
- 4 Praesens alienationi rei suae, nec contradiens, consentire videtur.
- 5 Aliena mobilia vendens furum commisit.
- 6 Furtiuam rem in publico loco emens, an teneatur restituere, non restituit pretio.

¶ Vm hanc proprie Imperatoris est, res aliorum pro nutu & arbitrio distrahere: vel nullo, l. Lucius, de eiusl. in P. vel modico dato pretio, l. ita verberatus, §. 1. de rei ven. in P. Is enim & populi causam seu publicam agit, l. Barbarius, de offic. praet. §. sed & quod principii, de iure nat. cum siml. quae praerogative priuatorum commodis, l. utilitas, de primipil. li. 12. C. l. actione, §. Labeo, pro sic. P. cum siml. Atque huius auctoritate, & dominia rerum distributa singulis, & conseruata, ca. quo iure, 8. dist. ¶ Vnde & dominus omnium dicitur, & pro sententia sua disponit cuiusque, l. bene a Zenone, de quadriem. praes. C. At priuati hoc iure non vtuntur. Quamobrem res aliena siue mobilis aut immobilis sit, hanc vendi non potest, in seio & inuito domino, in praedictum eiusdem, quamquam in praedictum venditoris sustineatur, vt obligatione & actione ex emto teneatur emtori ignorantia alienam, damnnum omne relaxare, l. rem alienam, de contrab. em. P. l. nemo, de reb. alien. non alie. C. teneatur quippe de euictione venditor pro re immobili proculdubio, l. si fundum, C. de eiusl. vique adeo vt si is qui vendidit